

елементом системи, яка забезпечує креативність, адаптивність і стратегічне мислення.

Список використаних джерел:

1. Краус К.М., Краус Н.М., Марченко О.В. Цифрові професії майбутнього: на які зміни чекати людському капіталу в умовах становлення соціального підприємництва? *Innovation and Sustainability*. 2022. № 1. С. 53–64.
2. Рудакова С.Г., Данилевич Н.С., Щетініна Л.В., Касяненко Я.А. Digital HR – майбутнє кадрового адміністрування. *Бізнес-Інформ*. 2020. № 1. С. 265–270.
3. Штепа О.В., Краус К.М., Краус Н.М. Індустрія Х.0 і Індустрія 4.0 в умовах цифрової трансформації та інноваційної стратегії розвитку національної економіки. *Ефективна економіка*. 2021. № 5. <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2021.5.91>.
4. Гринько Т.В., Гвініашвілі Т.З., Загинайло В.А. Роль лідерства та комунікацій у забезпеченні розвитку сучасних підприємницьких структур. *Бізнес-інформ*. 2022. № 5. С. 75–83. <https://doi.org/10.32983/2222-4459-2022-5-75-83>.

Канд. екон. наук Олійник Т. І., Рибалко А. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПОНЯТТЯ ІННОВАЦІЙ ТА ЇХ КЛАСИФІКАЦІЯ В СУЧАСНІЙ ЕКОНОМІЦІ

Інновації – це процес створення, впровадження та використання нових або вдосконалених ідей, продуктів, послуг чи технологій, які забезпечують суттєві зміни у функціонуванні підприємств, економіки та суспільства. Вони спрямовані на підвищення ефективності, конкурентоспроможності, продуктивності та задоволення потреб споживачів.

Інновації можуть бути радикальними, які створюють нові ринки або змінюють існуючі, та поступовими, що вдосконалюють уже наявні рішення [1; 4–6].

Сучасна економіка характеризується стрімким впровадженням інновацій, які є ключовим чинником конкурентоспроможності. Підприємства, що активно впроваджують інновації, здатні адаптуватися до швидких змін ринкових умов, поведінки споживачів і глобальних викликів, таких як автоматизація, цифровізація та екологічна стійкість [2].

Інновації класифікують за характером, рівнем новизни та масштабами застосування. За характером вони можуть бути технологічними, продуктовими,

організаційними, маркетинговими та екологічними. Технологічні інновації зосереджуються на вдосконаленні виробничих процесів або створенні нових технологій. Продуктові інновації спрямовані на створення чи вдосконалення товарів і послуг. Організаційні інновації включають покращення управлінських процесів чи структур. Маркетингові інновації сприяють новим способам просування продукції. Екологічні інновації спрямовані на зниження негативного впливу на довкілля [3].

За масштабами застосування інновації поділяються на глобальні, галузеві, корпоративні та локальні. Глобальні інновації охоплюють значущі відкриття чи технології, які змінюють економіку в цілому, як-от створення інтернету [4]. Галузеві інновації впливають на окремі сектори, як, наприклад, розвиток електромобілів в автомобільній промисловості. Корпоративні інновації реалізуються в межах окремих підприємств і підвищують їх ефективність. Локальні інновації стосуються невеликих змін у межах окремих підрозділів і служать основою для масштабніших трансформацій [1].

За ступенем новизни інновації поділяються на радикальні, поліпшуючі та комбіновані. Радикальні інновації створюють принципово нові рішення, які змінюють ринки або відкривають нові. Поліпшуючі інновації вдосконалюють існуючі продукти, процеси чи послуги, сприяючи поступовому розвитку. Комбіновані інновації об'єднують елементи існуючих рішень для створення нових продуктів чи послуг [2].

Інновації взаємодіють між собою, створюючи синергію. Наприклад, технологічні інновації можуть підтримувати продуктові, а продуктові сприяти маркетинговим. Така взаємодія дозволяє сучасним підприємствам одночасно знижувати витрати, підвищувати якість продукції та розширювати ринкові можливості [3].

Отже, інновації є багатогранним інструментом розвитку, який допомагає підприємствам забезпечувати довгострокову стабільність і конкурентоспроможність у швидко змінюваному середовищі. Завдяки впровадженню інновацій компанії можуть швидше реагувати на ринкові виклики, оптимізувати свої процеси та знаходити нові шляхи для зростання.

Список використаних джерел:

1. Вакім В.Е. Спеціальні режими інноваційної діяльності: автореф. дис. ...канд. юрид. наук. Харків, 2020. 20 с.
2. Дейнека О.Г., Заєць Б.М. Державна стратегія інновацій та прикладний характер реалізації їх в національній економіці. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2019. № 65. URL: <https://doi.org/10.18664/338.47:338.45.v0i65.159584>.
3. Кравчук Н., Склярчук М. Стимулювання інноваційної діяльності підприємств. *Scientific practice: modern and classical research methods*. 2021. URL: <https://doi.org/10.36074/logos-26.02.2021.v1.10>.
4. Гринько Т.В., Гвініашвілі Т.З., Халецька В.В. Сучасний стан та проблеми інноваційного розвитку вітчизняних суб'єктів підприємництва в кризових умовах. *Інвестиції: практика та досвід*. 2022. № 24. С. 5–11.
5. Гринько Т.В. Формування інноваційної інфраструктури України як основа активізації інноваційної діяльності підприємств. *Вісник національного університету «Львівська політехніка»*. 2008. № 628. С. 438–442.
6. Гринько Т.В., Козік В.А. Проблеми управління інноваційним розвитком промислових підприємств в Україні. *Економічний простір*. 2019. № 151. URL: <http://www.prostir.pdaba.dp.ua/index.php/journal/article/view/415/405>.

Канд. екон. наук Олійник Т. І., Сапожніков Н. М.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ФОРМУВАННЯ АДАПТИВНОЇ СТРАТЕГІЇ
В ПІДПРИЄМНИЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ**

Сучасне підприємницьке середовище характеризується високим рівнем динамічності, нестабільності та непередбачуваності. Постійні зміни у зовнішньому середовищі, такі як технологічний прогрес, глобалізація, економічна турбулентність та соціальні трансформації, створюють нові виклики для бізнесу. У цих умовах здатність підприємства адаптуватися до змін та розробляти ефективні стратегії стає вирішальним чинником його успішного функціонування та розвитку [2–5].

Формування адаптивної стратегії в підприємницькому середовищі є ключовим інструментом для забезпечення конкурентоспроможності та стабільності бізнесу. Адаптивна стратегія передбачає постійний моніторинг зовнішнього і внутрішнього середовища, виявлення загроз і можливостей, а також оперативне реагування на зміни. Вона дає змогу підприємствам гнучко перебудовувати свої процеси, підлаштовувати продукти та послуги під потреби ринку, зберігаючи при цьому стратегічні пріоритети.